

C/2023/46

9.10.2023

**Odwołanie wniesione w dniu 24 sierpnia 2023 r. przez Polwax S.A. od wyroku Sądu z dnia
14 czerwca 2023 r. w sprawie T-585/20, Polwax / Komisja**

(Sprawa C-541/23 P)

(C/2023/46)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Polwax S.A. (Przedstawiciele: M. Taborowski i P. Hoffman, adwokaci)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, ORLEN S.A., uprzednio Polski Koncern Naftowy Orlen S.A.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu Unii Europejskiej z 14 czerwca 2023 r. w sprawie T-585/20 Polwax/Komisja;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 14 lipca 2020 r. wydanej w sprawie M.9014 ⁽¹⁾, a także orzeczenie, że Komisja Europejska ponosi własne koszty oraz koszty strony skarżącej, a interwenient ponosi własne koszty;

ewentualnie, jeżeli Trybunał Sprawiedliwości uzna, że stan postępowania nie pozwala na wydanie przez niego ostatecznego orzeczenia w sprawie,
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Unii Europejskiej i zastrzeżenie rozstrzygnięcia o kosztach.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca podnosi na poparcie odwołania dziewięć zarzutów:

W zarzucie pierwszym strona skarżąca twierdzi, że Sąd naruszył prawo, popełnił oczywisty błąd w ocenie oraz przeinaczył stanowisko skarżącej, stwierdzając, że na skarżącą, jako stronie zainteresowanej, ciąży obowiązek wykazania „poważnych poszlak” co do ewentualnego problemu w zakresie konkurencji w sytuacji, w której kryterium to nie powinno być stosowane, a ponadto wymagając od skarżącej wskazania „poważnych poszlak”, że produkty badane przez Komisję w ramach rynku wyższego szczebla (ryнку gaczu) nie są substytutami popytowymi ani podałowymi, podczas gdy z rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw taki obowiązek nie wynika w odniesieniu do stron trzecich, i stwierdzając, że informacje przedstawione przez skarżącą w toku postępowania takich „poważnych poszlak” nie stanowią. Dodatkowo Sąd naruszył prawo pomijając analizę dynamiki poszczególnych segmentów rynku wyższego szczebla i akceptując faktyczny brak uzasadnienia braku podziału lub segmentacji rynku wyższego szczebla przez Komisję.

W zarzucie drugim, strona skarżąca twierdzi, że Sąd przeinaczył stanowisko skarżącej i w efekcie nie rozpoznał zarzutu skarżącej odnośnie do definicji rynku niższego szczebla (ryнку wosków parafinowych), a ponadto zaakceptował faktyczny brak uzasadnienia braku podziału lub segmentacji rynku niższego szczebla przez Komisję.

W zarzucie trzecim strona skarżąca twierdzi, że Sąd przeinaczył zarzut skarżącej odnośnie do znaczenia gaczu pochodzących z importu dla konkurencji na rynku i tym samym dokonał wadliwej prawnie oceny zarzutów skarżącej.

W zarzucie czwartym strona skarżąca twierdzi, że Sąd dopuścił się oczywistych błędów w ocenie ekonomicznych skutków koncentracji, oczywiście błędnie uznając, że Orlen nie ma ani możliwości, ani motywacji do ograniczenia podaży gaczu w Polsce oraz że możliwe jest zastąpienie gaczu krajowego gaczem importowanym.

W zarzucie piątym strona skarżąca twierdzi, że Sąd przeinaczył argumentację skarżącej stwierdzając, że nie zarzucała ona Komisji pominięcia faktu, iż Orlen nie jest potencjalnym konkurentem Lotosu.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 14 lipca 2020 r. uznająca koncentrację za zgodną z rynkiem wewnętrznym oraz z funkcjonowaniem Porozumienia EOG (Sprawa M.9014 – PKN Orlen/Grupa Lotos) (notyfikowana jako dokument nr C(2020) 4651) (Dz. U. 2021, C 196, s. 8).

W zarzucie szóstym strona skarżąca twierdzi, że Sąd naruszył prawo i swoje dotychczasowe orzecznictwo poprzez ocenę koncentracji przez pryzmat Wytycznych w sprawie oceny niehoryzontalnych połączeń przedsiębiorstw na mocy rozporządzenia Rady w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw ⁽²⁾ („wytyczne wertykalne”), podczas gdy wytyczne te nie mają zastosowania do koncentracji, których skutki wertykalne są ściśle związane z ich wymiarem horyzontalnym – w związku z czym koncentracja na rynku gaczy polegająca na połączeniu Lotosu z Orlenem powinna być oceniana w świetle Wytycznych w sprawie oceny horyzontalnego połączenia przedsiębiorstw na mocy rozporządzenia Rady w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw ⁽³⁾.

W zarzucie siódmym strona skarżąca twierdzi, że gdyby nawet uznać, że do oceny przedmiotowej koncentracji mają zastosowanie wytyczne wertykalne, to Sąd popełnił szereg oczywistych błędów w ocenie przy stosowaniu tych wytycznych.

W zarzucie ósmym strona skarżąca twierdzi, że Sąd naruszył prawo poprzez oddalenie wniosku skarżącej o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego i stwierdzenie, że wniosek skarżącej wykracza poza cel środków dowodowych.

W zarzucie dziewiątym strona skarżąca twierdzi Sąd naruszył prawo poprzez stwierdzenie, że okoliczności, które nastąpiły po wydaniu zaskarżonej decyzji, są pozbawione znaczenia dla oceny koncentracji, mimo że okoliczności te dowodzą, iż zawarte w decyzji rozumowanie Komisji było błędne.

⁽²⁾ Dz. U. 2008, C 265, s. 6.

⁽³⁾ Dz. U. 2004, C 31, s. 5.